

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CGIL)
Nr. 259
Miercuri,
4
decembrie
1991
5 lei

CUGETUL ZILEI

Istoria e una din marile metode pe care le poate întrebuița spiritul uman pentru a ajunge la adevăr.

N. IORGA

A fost — ar trebui să fie în fiecare zi — Ziua Națională a României, Ziua Marii Uniri. Și am sărbătorit-o fiecare pe măsura cugetului și simțirii sale. Unii s-au închinat adevărului (istoric) alții minciunii. Cel mai mulți însă, copleșiți de numeroasele necazuri ale traiului, abia dacă au prins să zică un „Doamne ajută” la începea unei zile de trudă, incertă, ca și multe altele în această țară aflată, prea adesea, în bătaia vinturilor întâmplării. Dar Ziua Unirii, poate cea mai mare ispravă

ISPRĂVI PENTRU UNIRE

a poporului român, n-a fost și nu poate fi în veci o întâmplare. Ea a fost crezul nostru multiseclar și este, încă — multe vicisitudini, forțele răului au reușit să ne despartă și să ne țină așa de o jumătate de veac. Basarabia și Bucovina de nord mai rățăcesc în muribundul imperiu de la Răsărit, își caută înșelate adevărul în patria limbii române. Sloveștii, cutremurate în ființa lor, limba cea de o ființă a tuturor românilor, așteptând cu înfrigurare mina întinsă a fraților lor. Dar cei ce hotărăsc astăzi treburile nației nu se grăbesc să le-o întindă. (Chiar de n-ar fi haină în suflute, siguri în fapte sunt lași — judecător le va fi viitorul).

Sărbătorim, fiecare pe măsura staturii sale morale, Marea Unire, încă neîmplinită. Cu o rugă, cu un gest...

Traian SUCIU

N.B. — Un gest, vestejit de mintea „reformatoare” a actualei puteri: mulți cetățeni ai României vor să trimită scrisori românești — mai ales de istorie — românilor din Bucovina, dar la poștă li se cere, ca vamă (a iubirii lor frățestii?) suma de 1200 lei pentru un pachet de 1 kg de cărți.

Primăria nu poate rezolva fără ajutorul cetățenilor problemele orașului

— interviu cu dl. inginer IOAN TUȘINEANU, șef al Serviciului Tehnic, Investiții, Gospodărie Comunală și Locativă al Primăriei municipiului Sibiu —

— Orașul Sibiu este unul din cele mai importante orașe ale Transilvaniei. În ultima vreme aspectul lui lasă de dorit. Ce se întâmplă de fapt cu investițiile la nivelul municipiului, cu salubritatea și cu problemele de gospodărie comunală?

— Am preluat o parte din investițiile de la fosta I.J.G. C.L., respectiv podurile peste Cibin, alături de investiția preluată de la Prefectură în ceea ce privește noul sediu al Primăriei. Ne revine, de asemenea, repararea digului de la Grădina zoologică. În această direcție nu există probleme. Sintem în situația obținerii avizelor pentru a demara lucrările.

— Alte probleme?

— Avem într-adevăr probleme la domeniul public: parcurile, zonele verzi, cimitirul, baia comunală, Grădina zoologică. Toate acestea fac obiectul activității societății „Domeniul Public”, care lucrează pe baza contractului încheiat cu primăria, sau pe baza unor comenzi pe care le face primăria. Însă marea

problemă este lipsa de fonduri pentru acoperirea activității la nivelul întregului oraș. Sintem nevoiți să comandăm selectiv anumite lucrări și e normal ca cetățenii să fie în acest caz nemulțumiți, pentru că rareori ajungem să facem ceva la periferia orașului.

Avem programe pentru cuprinderea tuturor lucrărilor, dar nu avem bani și nici oameni prea grozavi la S.C. „Domeniul Public”. În aceste condiții are de suferit orașul și cetățenii. Parcurile au devenit un depozit de gunoi. Avem necazuri pînă și cu florile. Ce plantăm ziua se fură noaptea.

Zona verde este călcată, distrusă, a dispărut respectul pentru munca celor care vor să înfrumusețeze orașul. La distrugerea zonelor verzi concurează societățile de construcții — Construcții S.A. (I.A. C.M.), Consib S.A. (A.C. Ind.), Cooperativa „Constructorul”, Agenția de apă-canal, Agenția de centrale termice, Telefoanele, care nu mai refac zonele verzi după ce și-au efectuat lucrările.

Interviu cu dl. Octavian Paler (II)

Presa, opoziția și puterea

— Intreaga presă trece prin mari dificultăți datorită scumpirii hîrtiei și costurilor tipografice. Se va implica statul în susținerea presei?

— Sînt două lucruri distincte. Prima chestiune, pe care ar trebui să ne-o punem, este să acceptăm gîndul că perioada de tranziție implică greutăți, sacrificii, nu e roză, nu e idilică și nu poate fi idilică. Eu mă număr printre cei care cred că era necesară. Ea trebuia făcută demult pentru că nu putem să rămînem cantonați în vechile stări de lucruri. Dar asta nu înseamnă a ignora că există niște obligații, pe care statul trebuie să și le păstreze chiar în aceste condiții. Sînt niște lucruri care nu sînt facultative. De pildă, statul e obligat să asigure funcția de apărare, dar cultura, presa și alte lucruri sînt la fel de importante pentru o țară ca și teritoriul țării respective. Adică, așa cum statul român e obligat să apere teritoriul României, să nu accepte nici un fel de știrbire a integrității teritoriale a țării, la fel este obligat să apere alte lucruri care sînt vitale pentru democrație, pentru societatea noastră.

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

Curajul adevărului

Poporul român nu poate deveni cu adevărat liber atîta vreme cît îi este refuzat adevărul. Nici vorbă de reală descătușare a spiritului acestei nații cît timp cetățeanul de rînd nu cunoaște realitatea istorică a ultimului veac, eî timp evenimentele trecutului sînt prezentate tendențios, denaturîndu-li-se esența și sensul.

Sărbătorirea Zilei Naționale a României a fost prilej de etalare a „strălucitelor calități” pe care le posedă „genialii noștri conducători”, aceiași care au trudit cu ceva ani în urmă la edificarea dezastrului național multilateral dezvoltat, azi în curs de privatizare. Aceiași participanți zeloși la campaniile de educație ateistă de mai ieri, azi se „crucesc” teatral și indecent în sacre lăcașuri, mai deunăzi amenințate cu demolarea.

Făuritorii republicii populare și ai dictaturii proletare în România, campionii „saltului istoric” (cu spatele) de la civilizație și democrație la cea mai cumplită barbarie eare a cufundat acest neam în întunericul de aproape o jumătate de veac, în care s-au săvîrșit crime și orori de neimaginat, au nerușinarea de a prezida acum sărbătoarea — devenită națională prin jertfa de sînge din decembrie 1989 — a aniversării Marii Uniri. Citîndu-l pe Iorga, care afirmă că această zi reprezintă „cea mai

(continuare în pag. a III-a)

Prof. Nicolae POP

CITIȚI ÎN PAG. 3

Moartea lui Vasile Borcea

CITIȚI
ZIARUL
LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR
21 Radical
COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

O PUBLICAȚIE
PENTRU
TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Prețurile	LUNAR	121 lei
	TRIMESTRIAL	363 lei
	ANUAL	1452 lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:
♦ XEROCOPII.
♦ MULTIPLICĂRI FORMULARE
la prețuri convenabile.

(Continuare în pag. a II-a)

Dan Ioan BOGDAN

Cine ajută elevii de la Mîrșa?

Transferată de la Avrig, în 1979 și transformată în Liceu Industrial, apoi în Grup Școlar de Construcții Mașini, unitatea școlară din Mîrșa începe să se confrunte cu mari greutăți. Unele inerente, care se încadrează în cele ce au cuprins întregul învățământ românesc, altele rezolvabile pe plan local, dar numai atunci cînd se găsește înțelegere.

Cea mai mare parte a elevilor unității amintite sînt navetiști; vin din comunele învecinate, vin cu ce pot ca să fie prezenți la cursuri, să învețe. Uzina Mîrșa (pînă nu demult patronatoare), cît a avut interes a sprijinit prezența acestor copii la cursuri, punînd la dispoziție mijloace de transport pentru navetă.

Despărțit în mai multe societăți, mastodontul industrial pe la care s-au perindat mulți conducători, mai buni sau mai răi, descurăreți sau mai puțin, încearcă să se redreseze găsind soluții mai mult sau mai puțin ortodoxe. Angajații acestor societăți sînt în majoritate părinții acestor copii care doresc să învețe, să vină la școală și să

se întoarcă acasă fără a mai tremura ore întregi prin colonie, dacă conducerea unei societăți productive locale n-ar rămîne surdă la solicitările conducerii Școlii de a rezolva problema navetei elevilor.

A nu înțelege necazurile cu care se confruntă economia națională ar fi o absurditate, dar de aci și pînă la a nu putea găsi o soluție pentru transportul acestor copii, ni se pare un zid de rea voință, în timp ce autobuzele uzinei aleargă spre Turcia cu bișnițari, care fac de rîs poporul român pe malurile Bosforului.

Nu contestăm nimănui profesionalismul — foarte bine — dar să nu te intereseze soarta unor copii ai angajaților tăi, întrece orice măsură.

Avem speranța că acest mesaj va fi interpretat așa cum trebuie, că elevii Grupului Școlar Mîrșa vor fi ajutați să învețe, să participe la cursuri, beneficiind de înțelegerea și umanismul conducerii unității industriale respective, care poate și trebuie să privească această problemă cu multă seriozitate. (M.B.)

Primăria nu poate rezolva fără ajutorul cetățenilor problemele orașului

(urmăre din pag. 1)

Florescu Ilie și Florescu Nicolae — au depus o caroserie de mașină pe carosabil, str. Lămiței nr. 24 — cetățeanul Bucșă s-a racordat la apă canal fără să refacă ceea ce a distrus, Calea Cîsnădiei nr. 54-56 — a fost depozitat pe trotuar, pe zona verde și carosabil, nisip și pietriș, str. Putnei la nr. 18 și 37, de asemenea este depozitat nisip și pietriș pe zona verde și trotuar.

Fenomenul pare a fi general. Toată lumea construiește, dar nimeni nu face curățenie. Același lucru se întîmplă și în centrul orașului, unde se lucrează cu societăți particulare.

Dintr-un calcul aproximativ a reieșit că este nevoie de cel puțin 100 de milioane de lei, la prețurile vechi, pentru a putea amenaja, întreține, supraveghea și menține activitatea în cadrul domeniului public. Dacă lucrările la Grădina zoologică nu sînt subvenționate nu poate fi modernizată și întreținută.

Locurile de joacă pentru copii sînt de asemenea o proble-

mă pentru noi. Am avut bani pentru a le amenaja, dar nu am găsit parteneri ca să se ocupe de acest lucru.

— Activitatea de salubritate...

... aparține Societății „Salubris” dar, și aici, din lipsa fondurilor prevăzute de la buget, programul de salubritate a întregului oraș nu se poate face în condiții optime. Avem contract cu Societatea „Salubris”, care cuprinde zonele centrale și arterele principale de intrare în oraș. Celelalte zone rămîn în grija cetățenilor particulari, a asociațiilor de locatari, a agenților economici care după revoluție nu au mai contribuit cu nimic la curățenia orașului. Cetățeanul de rînd nu participă cu nimic în această direcție. Legislația existentă este foarte blîndă cu cei care strică și murdăresc. Amenziile care pot fi date sînt nesemnificative.

Atunci cînd 250.000 de cetățeni fac murdărie, cîteva sute nu vor reuși niciodată să facă curățenie după ei.

— Se apropie iarna, credeți că dezapezirea orașului va fi o problemă?

— Dacă vor fi căderi abundente de zăpadă, fără participarea tuturor agenților economici și a instituțiilor orașului pot fi probleme la înălțarea zăpezii.

— Drumurile, podurile, căile de acces arată, de asemenea, foarte rău. Scade, în aceste condiții, și siguranța circulației.

— Este un sector care face obiectul activității Societății de străzi și poduri Sibiu. În Sibiu sînt 603 străzi, din care 306 sînt modernizate, iar 297 nu. Din acest punct de vedere Sibiu are o situație care lasă de dorit. Am avea nevoie de aproximativ 1 miliard de lei, în prețuri vechi, pentru a moderniza toate străzile. Necazul este că nu se respectă tehnologia și lucrările nu rezistă în timp. Pentru urmărirea acestei activități, Primăria are un singur om!

Iluminatul public... Sibiu are peste 9.000 de lămpi montate, din care funcționează aproape 5.000. Sînt necesare peste 30.000 de becuri anual și în jur de 10 milioane lei la vechiul preț al kilowatului pentru iluminarea Sibiului. Becuri, lămpi și bani. Avem nevoie de toate acestea.

— Care va fi noul buget al Primăriei?

— Există proiectul pentru planul de buget necesar tuturor acestor activități. În funcție de banii pe care îi vom primi, Consiliul Primăriei va stabili, la propunerile noastre, lucrările care vor avea prioritate.

Atunci conduci cînd dai salarii, cînd nu o faci ești doar un activist care te duci cu rugămintă în stînga și în dreapta. Lumea ar trebui să priceapă că toate aceste activități de care am vorbit nu intră în responsabilitatea exclusivă a primăriei.

— Vă mulțumesc!

Scrisoare deschisă

Recent, în comuna Miercurea Sibiului a fost dat în folosință cel mai mare obiectiv din ultimii 20 de ani și anume „Podul peste pîrlul Secaș”.

Împ de peste 20 ani, discuțiile și promisiunile au măcinat nervi și au spulberat speranțele că se va mai construi vreodată, dar iată că noua conducere a Primăriei prin insistențe repetate și înțelegerea găsită la Prefectură a reușit să-l realizeze.

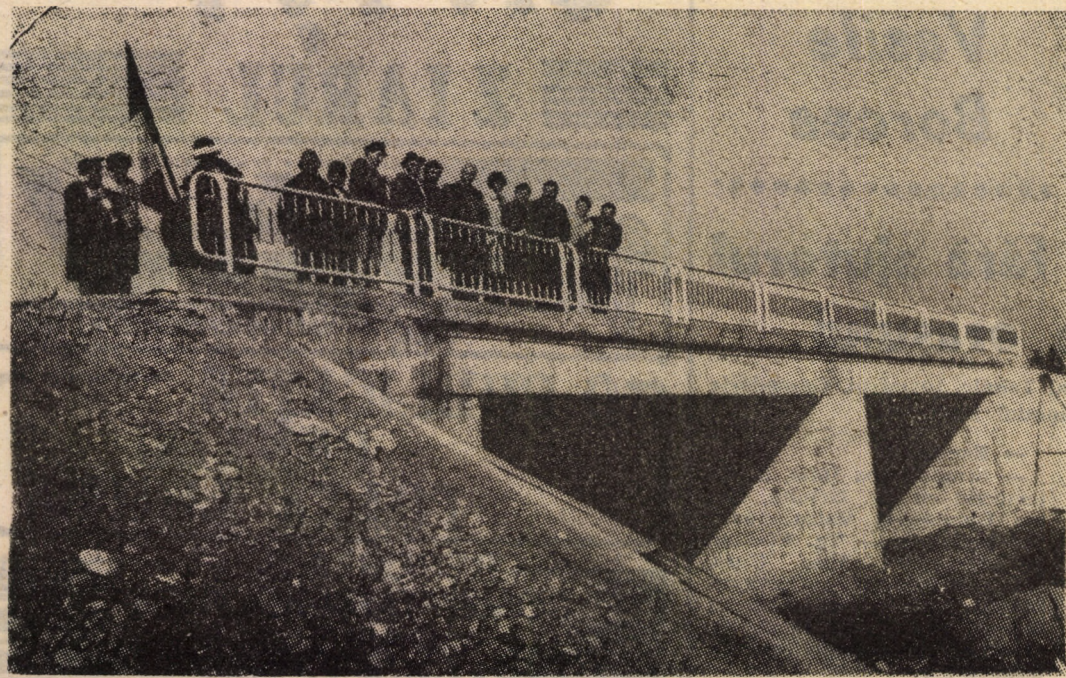
Consiliul de administrație al primăriei Miercurea Sibiului, împreună cu toți locuitorii satului, aduc mulțumiri întregului personal al Prefecturii și în mod special domnului Nicolae Nan, prefectul județului pentru sprijinul ma-

terial și moral în realizarea acestui obiectiv, mulțumesc și pe această cale constructorului CONCEFA S.A. Sibiu, care în timp record, de numai 6 luni, a realizat această frumoasă lucrare de artă care se numește „Podul peste pîrlul Secaș” (care a costat 4,5 milioane lei).

Printre cei prezenți la inaugurare s-a aflat și preotul din comună care, la încheierea slujbei și a cuvîntului rostit, a cerut ca acest pod să poarte numele de „podul lui Roșu”.

Imaginea alăturată va rămîne de neuitat în mințile tuturor locuitorilor de astăzi și a generațiilor care vor veni.

Primăria comunei Miercurea Sibiului

Contrapunct

O inversare necesară

În „Tribuna învățămîntului” nr. 43 din 4 noiembrie 1991, a apărut „Programa de istoria religiilor” (pentru învățămîntul liceal — profil umanist). La clasele a IX-a, a X-a și a XI-a se prevede exclusiv studiul religiilor păgine. La clasa a XII-a se continuă cu păgînismul și, în două teme, se vorbește și de-

pre creștinism. Oare scopul nostru este să formăm experți în păgînism? Nu cumva pentru tineretul unui popor creștin este mai firesc ca proporția de mai sus să fie inversată, în favoarea religiilor creștine, mai ales a cunoașterii cerințelor ei în planul comportării morale?

Prof. dr. Anton MOISIN

Din cărțile săptămînii

■ Dan Apostol, „Stăpînii adîncurilor”. Explorări în infinit. Editura Baricada, 126 pagini. Lei 58

■ Virgil Ionescu, „Zodiacul chinezesc”. O abordare științifică. Editura Coresi, 560 pagini. Lei 249

■ Ovidiu Constantinescu, „Toamna, cînd se scutură castanii”. Roman. Editura Cartea Românească, 286 pagini. Lei 70

■ Noel Bernard, „Aici e Europa liberă”. Editura Tineana, 186 pagini. Lei 75

■ Jules Lermina, „Fiul lui

Monte-Cristo”. Roman. Traducere de Bogdan Bădulescu. Editura DAB, 200 pagini. Lei 100

■ Anatoli Ribacov, „Copiii din Arbat”. Roman. Traducere din limba rusă de Efim Spînu, Naum Bernstein, Mihai Maler. Editura Echinoc, 656 pagini. Lei 200

■ Radu Tudoran, „Ferma Cotofana veselă. Un porc mizantrop”. Două povestiri vesele pentru cei mici, cu tîlcuiri triste pentru cei mari. Editura Ion Creangă, 214 pagini. Lei 63

Convingerea cu care am revenit la „Casa de copii cu școală ajutătoare” din Mediaș, str. Piscului nr. 8, a fost aceea că, în sfîrșit, îmi va fi dat să pătrund în universul inefabil al copilăriei, cu nimic știrbit de către cei pentru care, în cazul de față, noțiunea de părinte se îngemănează pînă la confundare cu aceea de mentor, de dascăl.

Cu indignare și stupefacție constatăm însă că, uneori, nu doar o meserie poate fi ingrată, dar și persoana care o exercită... Din păcate, cam așa stau lucrurile în această „Bastilie” a copilăriei, în care pînă și cel mai înălțător sentiment uman — maternitatea — poate fi ipotecat, îmbrăcat în zeghe și ferecat în lanțuri grele! Acești copii năpăstuiți nu au în fond pe nimeni care să-i înțeleagă, să-i mîngie, să le spună o vorbă dulce, de alint. Al. Vlahuță afirma în acest sens: „Noi cei mari, uităm adesea c-am fost copii și lucrul acesta ar trebui să ni-l aducem aminte, mai ales cînd ne găsim în fața copiilor”. Nimic mai dureros, nimic mai adevărat!

Si pentru că cei „mari” (din conducerea Casei de copii) nu

prea îi au la suflet pe aceștia, prezența mea în mijlocul lor are darul de-a le insufla încredere, speranță.

M-a impresionat în mod deosebit frumusețea lor, felul deschis de-a mi se adresa, ca și siguranța că, în fine, problemele lor își vor găsi soluționarea: „A venit iarna, n-avem haine, ba, pe deasupra, mulți dintre noi am fost tunși chilug, pentru că așa a cerut domnul director”; „Niciodată nu ni se da voie să urmărim programul la TV”; „Ne bate crunt directorul” — sînt doar cîteva dintre... necazurile exprimate cu năduf de cei cîțiva prichindei adunați ciopor în jurul meu. Dar, acest dialog este repede curmat de către directorul Nicolae JIGA care, sosit val-virtej, mă expediază laconic: „Nu mai aveți ce căuta în instituția noastră fără aprobarea Inspectoratului Școlar Județean. Asta așa, pentru a nu mai avea posibilitatea să scrieți despre noi”. (Acesta se arată profund afectat de faptul că, în precedentul articol, l-am calificat drept „funcționar mărunț”). Îmi cere apoi — nici mai mult, nici mai puțin — decît numele persoanei „non grata” (de fapt, nici nu mai e vorba de o singură persoană) care mi-a furnizat acele informații, în caz contrar „îl vom depista singuri și negreșit că îl vom da un picior în spate!” — mai zice domnia-sa.

Refuz însă, să mai continui conversația cu acest om, să mai abordez și alte subiecte. Pînă atunci însă așteptăm pe cei îndrăgiiți să ia neîntîrziat măsurile ce se cuvin.

Solicităm, deci, Inspectoratului Școlar Județean sau Secretariatului Handicapatilor — forul tutelar — să intervină pentru crearea unei stări normale în această unitate școlară.

Ion GÎRNOD

Presa, opoziția și puterea

(urmare din pag. I)

— Chiar și o presă care jenează puterea?

— Desigur. Presa care jenează puterea este un mijloc de a obliga puterea să lucreze bine pentru țară. În alte țări, opoziția este finanțată de către guvern. Opoziția este un plămîn prin care societatea respiră. Un guvern care nu înțelege că opoziția îl sprijină și pe el, chiar contestându-l, este un guvern care ține mai mult la putere decât la țară. De pildă, chiar în Franța sau în Anglia, cînd conservatorii sînt la putere, la BBC administrația este din partidul contrar. În momentul de față, presa este pentru țară un mijloc de a respira adevăr, de a continua această dezbateră, această luptă de idei strict necesară pentru evoluția noastră, un mijloc de a apăra democrația. Una din două: statul român este interesat să apere democrația sau nu? Dacă da, trebuie să apere și presa, pentru că ea asigură sănătatea spirituală a societății. Apără puterea de aroganța ei, ceea ce este foarte important. O putere care nu e apărută împotriva ei înseși, de propria ei aroganță, e o putere foarte înclinată spre dictatură.

— Puterea va face acest pas în România?

— Eu am senzația că actualul prim-ministru a înțeles acest lucru și prin reacția pe care a avut-o guvernul la semnalele trase de presă, că răspunsul a fost pozitiv. Cu alte cuvinte, am avut impresia că premierul Stolojan a luat în serios chestiunea, a dispus să fie examinată serios și se caută soluții. Eu cred, pînă la proba contrarie, în onestitatea acestui prim-ministru.

— Dl. Petre Roman declarase în repetate rânduri că nu va candida în alegeri...

— Dl. Petre Roman a declarat multe, pe care după aceea nu le-a respectat.

— Dl. Stolojan a afirmat la primirea funcției, că nu se implică politic și nu va candida...

— Nu va participa, pentru că vrea să plece.

— Dar tocmai prin neparticipare cîștigă un capital politic extraordinar!

— Evident. Din cite știu eu dl. Stolojan va fi funcționar important la o instituție financiară din străinătate, și el singur, ca specialist, dorește mai mult asta decât să facă politică. Nu este un veleitar și mie îmi crează impresia că e unul din puținii oameni care nu e corupt de lupta pentru putere.

(va urma)

De la apostolii Unirii la apostolii... reformei

Principala emisiune de știri și informații a zilei — „Actualități” — a fost monopolizată din nou, sîmbătă, 30 noiembrie a.c. de la ora 20, de către președintele nostru „emanat” care, prevalîndu-se de sărbătorirea zilei naționale, în prezența unor „înalte” oficialități române și a unui „sorb” de parlamentari aleși de... domnu' (Iliescu!), a rostit o alocuțiune în care s-a referit foarte pe scurt la însemnătatea zilei de 1 Decembrie 1918, data unirii Transilvaniei cu patria mamă, în acest scop fiind evocată personalitatea marelui nostru istoric și patriot Nicolae Iorga, considerat „apostolul Unirii”, după care expozeul său a „lucrat” vizibil pe făgașul unei veritabile campanii electorale, în care apologia ultimilor doi ani a constituit, în fapt, elementul predominant.

Analizînd pe de o parte stadiul actual al reformei, de ale cărei „binefaceri” vor profita — după propriile sale afirmații — doar... nepoții noștri, dar felicitînd discret pe „apostolii” acesteia, domnia-sa a încheiat printr-un îndemn adresat electoratului, de a veni și a vota — la referendumul din 8 decembrie a.c. — Constituția țării, reitîndu-se încă o dată că indiferent de „calitatea” ei, aceasta trebuie neapărat adoptată!

Inițial ne-a frapat faptul că domnul Iliescu a declarat — la această nouă apariție a sa

— în preția datei de 1 decembrie că: „astăzi, sîrbătorim 73 de ani de la Marea Unire”. Am crezut că, sigur președintele Radioteleviziunii Române făcuse greșala capitală de-a da pe post o „intervenție” a președintelui țării, cu mult mai indicată să apară de-abia a doua zi. Ne-am dumirît însă repede cînd am înțeles că, într-adevăr, domnul Iliescu a „sărbătorit” — într-un cadru festiv — Ziua Națională, sîmbătă, urmînd ca duminică să o „aniverseze” împreună cu întregul popor.

Jovial precum îl știm, acesta n-a încetat să zîmbească nici măcar în timpul întronării Imnului de stat. Motivul? Probabil că în exact același moment, la Palatul Cotroceni cînta... cucuveaua!

Ion GIRONOD

ȘTIFT

Cu 73 de ani în urmă marii bărbați ai nației române au reușit să coaguleze în jurul stîlpului monarhiei, întreaga vîră a nației, făurind România Mare, în timp ce azi, o mină de setoși după putere provenind din rîndurile celor care au trudit la năruirea marii înfăptuiri de la 1 Decembrie 1918, prin minciună, diversiune și înscenări de tot felul au reușit să dezbină nația română cum nu a fost niciodată.

N. P.

Curajul adevărului

(urmare din pag. I)

importantă faptă din istoria poporului nostru”, uzurpatorul de la Cotroceni folosește limbajul demagogic, adormitor și ambiguu omîtînd orice referire la Regele Ferdinand I și la monarhia sub coroana căreia s-a împlinit Marele Vis. Frazele patriotarde din limbajul acestuia vor să țină loc de adevăr istoric și de fapte concrete săvîrșite de popor sub conducerea iluștrilor săi conducători, a căror glorie rămîne eternă, împotriva voinței criminale de confiscare a istoriei a actualilor guvernanți. Marea Unire a fost înfăptuită de românii călăuziți de Iuliu Maniu, Vasile Goldiș, Gheorghe Pop de Băsești, Vasile Lucaciu, Ștefan Cicio-Pop, Ion C. Brătianu și multe alte nume ilustre, ce și-au legat destinul de cel al neamului căruia îi aparțineau, neam ale cărui nădejdi erau simbolizate de instituția monarhică. Dar, cînd și cine-i va spune poporului român răspicat, concis și clar, că în veacul nostru numai din republici bolșevic-comuniste și fascisto-naziste s-au născut cele mai înfiorătoare regimuri dictatoriale, făcătoare de dezastre apocaliptice prin gherle, gulaguri și siberii ce au strivit și nimicit milioane de vieți și destine? În nici un caz de rostirea adevărului nu sînt capabili oratori de seama primilor doi cuvîntători de la festivitatea din Alba Iulia. Jalnice personaje de operetă, ce au transformat momentul de sărbătoare în prilej de propagandă electorală, pentru perpetuarea actualei puteri comuniste și pentru aprobarea Constituției feseniste, fără să fi făcut cea mai neînsemnată referire la marii patrioți ce-și leagă numele de Ziua Unirii.

E timpul să se știe de către cei care nu au aflat pînă acum că actuala putere nu dorește adevărul. Pentru că e moștenitoarea și continuatoarea directă a regimului totalitar comunist. E timpul să se știe că monarhiile absolutiste ale evului mediu nu au egalat niciodată, în fărâdelegi, tiraniile comuniste ce se opun monarhiei constituționale moderne, formă de guvernămînt generatoare de libertate, legalitate, democrație și adevăr.

Cantonată în minciună, actuala putere comunistă din România nu e capabilă decît de limbaj bombastic și demagogic. Cum nu există libertate fără adevăr, așa nu se poate manifesta nici demnitatea fără curaj. Există doar o singură cale a luptei împotriva minciunii, cea a adevărului căutat și apărut cu demnitate și curaj!

„ASTRA, UNIREA ȘI GOGA”...

... este numele momentului artistic organizat luni, 2 decembrie a.c. de către filiala „Bilea” a Bibliotecii „Astra”. El a fost dedicat aniversării a 110 ani de la nașterea poetului și aniversării zilei Marii Uniri. Spectacolul literar-muzical a fost susținut de elevii ai șc. generale nr. 20, nr. 4 și ai Liceului de Artă din Sibiu.

Cuvîntul de deschidere a fost adresat, în primul rînd elevilor de către prof. Felicia Avram și inv. Adriana Nan. S-a evocat perioada din viața lui Goga legată de trecutul Aștei.

Fără nici o îndoială cele mai emoționante au fost prestațiile elevilor. Îmbrăcați în costume naționale ei au recitat versuri din creația lui Goga (serioși, prinși de importanța momentului, apărînd tot cite doi și la sfîrșit făcînd plecăciuni ceremonioase întregii asistențe: gestul sugerea scena clasică din „Werther” în care copiii ajung disciplinați la Lotte și întînd mîinile pentru a-și căpăta feliuțele de piine).

Actorul sibian, Alexandru Bălan, perfect transpus în vîrsta micuților, a susținut apoi un micorecital pitoresc de poezie și chitară, ce a făcut deliciul tuturor.

Dacă mai punem la socoteală și „chiuiturile feciorești” a la Mărginime, învîrtirile și fustele fluturate ale fetitelor, ne dăm seama că nici nu s-a pus problema ca vreunul din cei prezenți, să fi simțit un cutremur, pare-se puternic, de pe la ora 11. Lucian FILIP

De Ziua Națională a României — 1 Decembrie — la troița martirilor din decembrie 1989 nimeni n-a depus o floare! Pentru uitare nu ne vor ierta nici ei, nici Dumnezeu. Foto: Iulian PREDA

Procesul comunismului

Moartea lui Vasile Borcea

Luna noiembrie a anului 1957 debutase cu zile reci, chiar deosebit de reci, pentru perioada respectivă.

În celula rece a temniței sibiene, în care mă aflam singur, așteptînd comunicarea sentinței, pentru a rezista frigului, eram obligat la o continuă plimbare, în spațiul restrîns al acesteia, plimbare ce se întreprindea doar atunci cînd se segea masa și se sfîrșea la ora stîngerii. Cu toate eforturile depuse, căzusem, în cele din urmă pradă unei răceli pătrunzătoare.

După două luni de așteptare, de la data procesului, își făcu apariția în fața celei mele grefierul, care mi-a făcut cunoscut conținutul sentinței nr. 1794/57, prin care eram condamnat la „muncă silnică” pe viață, pentru crimă de uneltire împotriva securității interne și externe a R.P.R.”.

În cursul aceluiași zile mi s-a schimbat „domiciliul”, din celula 13, în camera nr. 8 (dacă îmi amintesc bine), în care se aflau oca 60 de deținuți, cu condamnări de la 6 luni, la „muncă silnică pe viață”, în așteptarea expedierii lor spre penitenciarele de execuție.

Camera era dotată cu paturi metalice, suprapuse pe trei rînduri, excepție făcînd două așezate cap la cap, în apropierea sobei. Într-unul din acestea se afla Vasile Borcea, condamnat la 22 ani „muncă silnică”, suferînd de congestie pulmonară; al doilea pat, mi-a fost oferit mie, de către colegii de cameră, care sesizaseră situația precară în care mă aflam.

După ce m-am așezat pe pat, am întins mîna peste capătul acestuia, stringînd cu mîntă afecțiune mîna fierbinte a lui Vasile. Cu toate că eram colegi de lot, ne văzuserăm doar în boxă, fără a schimba nici măcar un cuvînt.

Cu o voce stîmsă, de mîrbind, Vasile îmi zise: „Cînd vei fi liber să le spui celor dragi ai mei, că îi rog să mă ierte”. Acestea au fost ultimele cuvînte rostite de Vasile Borcea.

Din relatările medicilor Ioan Muțiu și Vasile Munteanu, care și ei erau deținuți, am reținut că Vasile Borcea se afla în agonie de mai multe zile, fără a i se acorda nici un fel de asistență medicală, cu toate insistențele lor. Vinovatul principal de starea în care ajunsese Vasile Borcea era Mănuș, unul dintre cei mai de seamă cerberii ai închisorii din Sibiu.

În aceeași zi, spre seară, Vasile Borcea a fost luat pe targă și mutat într-o celulă de la etaj, însoțit fiind de un tînar sas, pe nume Hans, din Agnita, care era condamnat la 5 ani pentru „tentativă de trecere frauduloasă a frontierei”.

În dimineața zilei următoare Hans a revenit în camera noastră, aducînd trista veste a morții lui Vasile Borcea (avea etatea de 32 ani).

Părintele Corneliu Dascălu și el deținut, a rostit rugăciunea de înmormîntare și astfel ne-am despărțit pentru totdeauna de martirul Vasile Borcea, al cărui mormînt fără cruce se afla undeva în zona pădurii „Dumbrava”.

Alarmat de decesul lui Vasile Borcea, conducerea închisorii a dispus să mi se acorde asistență medicală necesară, întrucît și eu contractasem o congestie pulmonară. Beneficiind de un tratament adecvat, cu antibiotice, după cîteva zile am început să mă refac.

Mă întreb adesea: pentru ce eu să rămîn în viață trebuia să moară Vasile Borcea? Probabil, destinul fiecăruia dintre noi a decise!

La împlinirea a 34 de ani de la moartea martirului Vasile Borcea, îi rog pe toți cei ce l-au iubit și cunoscut, să păstreze un moment de reculegere în memoria lui și să înlățe o rugăciune pentru odihna sufletului său.

Aurel MAXIM

P.S. — „Asasinul” se plimbă liber pe străzile Sibului, păstrînd în conștiința sa, tip MAL, sentimentul „datoriei împlinite”!

(A. M.)

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație, eliberată de Intr. Măteasa Roșie Cisnădie, pe numele Săvoiu Elena. O declar nulă.

(5404)

● Pierdut legitimație, eliberată de Cooperativa Gheata, pe numele Lascu Matei. O declar nulă.

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de Intr. „13 Decembrie” pe numele Cruia Anița.

(5401)

VINZARI-CUMPARARI

● Vind video recorder japonez Sharp VC-A 1058 B cu telecomandă — performanțe deosebite, sigilat. Tel. 158 75.

(5408)

● Vind dublu radiocasetofon stereo — nou. Telefon 422 93, după ora 18.

(5409)

● Cumpăr obiecte vechi: mobilă, pictură, obiecte din sticlă, obiecte de decor, ceasuri, păpuși cu cap de porțelan. Tel. 476 45, orele 18—21.

(5398)

DIVERSE

● S.C. „DRAGONUL” S.R.L. angajează: doi mecanici auto; doi tinichigii. Informații suplimentare: str. Negoii nr. 82.

● Vind înscriere Dacia. Telefon 235 91, seara. (5410)

DECESE

Duioasă și neștearsă amintire alături de sincere condoleanțe pentru aceea care a fost distinsa noastră colegă

VICTORIA LEBU

Odihnească-se în pacle Muzeului Brukenthal — Colectivul Muzeului de Istorie (5405)

Colectivul S.C. „Dacia Traiană” S.A. Sibiu, este alături de colega lor Maria Cărpinișan, greu încercată de dispariția tatălui său. Sincere condoleanțe! (5407)

S. C. „CINDRELUL” S. A. Sibiu

vă invită în țară și străinătate să petreceți

«REVELIONUL-1992»

● GOVORA

— perioada: 30.12.1991 — 01.01.1992 — inclusiv
— servicii incluse: — 3 cazări — vilă conf. I; — tacim de revelion; cină festivă; o pensiune completă.

— Preț: 2 289 lei — transport pe cont propriu.

● GEOAGIU-BĂI

— perioada: 30.12.1991 — 01.01.1992 — inclusiv

— servicii incluse: — 3 cazări — hotel conf. I; — tacim de revelion; cină festivă; o pensiune completă.

— Preț: 2 266 lei — transport pe cont propriu.

● FELIX

— perioada: 30.12.1991 — 01.01.1992 — inclusiv

— servicii incluse: — 3 cazări — hotel Someș — tacim de revelion; două pensiuni complete.

— Preț: 2 829 lei — transport pe cont propriu.

● PALTINIȘ

— Hotel „CINDRELUL” — numai noaptea de revelion

— servicii incluse: — tacim de revelion; transport cu autocarul. — Preț: 2 194 lei

La solicitarea expresă a doritorilor, pentru grupuri compacte, organizăm transport cu autocarul.

● ITALIA — Avion

SICILIA — cu 2 zile la NAPOLI

Perioada: 26.12.1991 — 02.01.1992

Preț: 120 000 lei.

● REPUBLICA IRLANDA — Avion

CORK — KILKENNY — DUBLIN —

KILLARNEY

Perioada: 29.12.1991 — 05.01.1992.

Preț: 130 000 lei

● TURCIA — Avion

Perioada: 30.12.1991 — 05.01.1992

5 zile ISTANBUL

Preț: 54 000 lei

● CEHOSLOVACIA — Tren

6 zile Praga

Perioada: 27.12.1991 — 03.01.1992

Preț: 31 500 lei

● GRECIA — Autocar — SALONIC

Perioada: 29.12.1991 — 03.01.1992

Preț: 42 000 lei

Totodată vă mai OFERIM:

● TURCIA — Autocar

Perioada: 11.12.1991 — 16.12.1991

Preț: 6 600 lei.

● TURCIA — Autocar, cazare hotel I A — 2 nopți

Perioada: 07.01.1992 — 12.01.1992.

Preț: 11 200 lei.

● CHINA — Avion — BEIJING

Perioada: — 02.02.1992 — 11.02.1992

— 16.02.1992 — 25.02.1992

8 zile Preț: 200 000 lei

● GERMANIA — transport cu autocarul

Ruta: NÜRNBERG — STUTTGART — HEILBRON

Date de plecare: 19.12.1991; 12.01.1992.

Preț între: 15 000—18 000 lei.

Inscrieri și informații suplimentare la Agenția de turism „CINDRELUL” S.A. Sibiu (fosta Agenție de turism O.J.T.), Piața Unirii nr. 1, telefoane: 1 25 59 sau 1 17 88.

— 331 —

FUNDATIA PENTRU TINERET
SIBIU

str. Mitropoliei 30, telefax 92413109

Organizează la patinoar, str. Z. Boiu nr. 39 în fiecare marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă și duminică 16—24.

DISCOTECA „KOMETA”

Joi „CLUB ROCK”

Vinde prin licitație publică jocuri electronice în data de 16.12.1991.

Participanții la licitație vor depune 10 la sută din valoarea unui joc, la casieria instituției. Relații la telefon 1 31 09. (337)

INFORMAȚIE

Joi, ora 18, la Casa de Cultură a Sindicatelor, sala Studiu, va avea loc o conferință

cu tema: „Aura bio-energetică”, cu participarea d-lui Florin Stănescu și a invitatei sale.

PROGRAM

MIERCURI, 4 decembrie 1991

10.00 Actualități • Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Film serial: „Marile familii” (2). 11.10 LA SEPT. 12.40 Ora de muzică. 13.30 Vîrsta a treia. 14.00 Actualități • Meteo. 14.20 Tineri interpreți de

muzică populară. 14.50 S.O.S. NATURA! 15.20 Avanzpremieră TV. 15.20 Preuniversitară. 16.00 Telescoală. 16.30 Armonii corale. 16.55 FOTBAL: Steaua — Universitatea Craiova. 18.50 Arte vizuale. 19.20 Legea privind organizarea și desfășurarea Referendumului național asupra Constituției • României. Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 La ordinea zilei: CONSTITUTIA. 20.50 Sport. 21.00 Studioul economic. 21.25 Memorialul durerii. 23.05 Cronica Parlamentului • Actualități. 0.30 Recomandări din program.

UN EMISAR O.N.U. PE
FRONTUL CROAT

Zagreb — În estul Sloveniei, ambele părți foloseau toată puterea de foc de care dispun în Croația. Trimisul O.N.U., Cyrus Vance a traversat linia frontului, pentru a se convinge pe teren de situația războiului. Vance va vizita Osijekul înainte de a se duce la Belgrad, unde se va întâlni cu liderul sîrb Milošević și generalul Kadijević.

Difficilă este poziția precară a președintelui croat Tudjman, după conflictul său cu extrema dreaptă. Un regim

extremist de dreapta, la Zagreb, în cazul căderii lui Tudjman, ar pune într-o situație jenantă Austria, Ungaria și Cehoslovacia, pregătite să recunoască independența Croației și Sloveniei.

Comunitatea Europeană, după ce a impus sancțiuni economice, contra Iugoslaviei, acum trei săptămîni, a revenit ridicîndu-le, cu excepția Serbiei și aliatei acesteia, Muntenegru.

UCRAINA INDEPENDENTĂ

Kiev — „Referendumul, constituie certificatul de naștere a unui nou stat independent. Este un moment istoric, metamorfozarea unei uriașe părți din U.S.S.R.”, declară Leonid Kravciuk, fost prim-secretar al Partidului Comunist din Ucraina, reales președinte al Ucrainei. Alergările s-au desfășurat duminică, simultan cu referendumul asupra independenței. 9 din 10 cetățeni au votat pentru independența Ucrainei. Kravciuk a obținut 60 la sută din voturi, învin-

gind alți 5 candidați la președinție. Polonia a fost prima care a recunoscut independența. Casa Albă a comunicat că S.U.A. va recunoaște Ucraina, în câteva luni.

Cu o populație de 52 milioane locuitori și o suprafață cît a Poloniei, Cehoslovaciei și Ungariei luate la un loc, Ucraina este una din cele patru republici ce dețin armament nuclear (Rusia, Bielorusia, Kazahstanul, Ucraina). Ucraina rămîne dependentă de petrolul din Rusia. Dacă Polonia, Ungaria și Cehoslovacia nu au pretenții teritoriale, eu toate că o parte din teritoriile lor au fost alipite Ucrainei, România nu va recunoaște un stat care cuprinde teritorii românești.

UN NOU OSTATEG AMERICAN ELIBERAT

Beirut — O grupare pro-iraniană „Justiția revoluționară”, a anunțat eliberarea (luni, 2 decembrie) a lui Joseph Cicippio, cetățean american (61 ani), predat ambasadei americane din Damasc (Siria), după 5 ani de captivitate (din 12 septembrie '86). Eliberarea acestui ostatec, vine după eliberarea duminică de autoritățile israeliene a 25 deținuți arabi.

Săptămîna viitoare urmează a fi eliberați alți doi americani și în curînd doi germani.

Emil PORIME

CONCERT COMEMORATIV

Astăzi, 4 decembrie 1991, la ora 19 în Sala de festivități a Forumului German, va avea loc un concert comemorativ W. A. Mozart cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la moartea compozitorului, realizat de Filarmonica din Sibiu în colaborare cu Fundația Klaus Brambach și Televiziunea Română. Programul cuprinde: Uvertura la opera „Flautul fermecat”; Aria Susannei din opera „Nunta lui Figaro”; Aria „Reginei nopții” din opera „Flautul fermecat”; Concertul

pentru pian nr. 11 în Fa major KW. 413 și Simfonia nr. 41 Jupiter.

Dirijor Sebastian Lang (Germania). Soliști: Cristina Eremia (soprană) și Daniel Ionuț Pirvu (pian). Biletele se găsesc la Agenția Teatrală și la intrarea în sală.

M. G.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU